

[Munch-Petersen.]

styrer sammen og Arbejderklassen selv kan tage Magten.

Statsministeren (Stawning): Der er ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg takker de ærede Ordførere, der har givet deres Tilslutning til, at en Forhandling føres om denne Sag paa det givne Grundlag. At de to sidste ærede Ordførere trods Tonens og Sprogets Forskellighed var enige, var jo at vente.

Jeg er enig med de ærede Medlemmer, der har udtalt sig om Princippet, i, at en Løysom den, der her behandles, selvfølgelig ikke betyder nogen principiel Ændring i den Stilling, Rigsdagen hidtil har indtaget, og som de forskellige Partier har indtaget til Problemet almindelig eller permanent tyngene Voldgift, som man nu og da har drøftet. Det er en Selvfølge, at jeg heller ikke kan godkende Statsvoldgift under alle Forhold, men jeg har altid, og mange Gange, gennem mit Rigsdagsliv betonet, at der kan opstaa Forhold, som nødvendiggør andre Midler ogsaa paa dette Omraade end dem, der sædvanligt anvendes. Og Anledning dertil er der nu.

Det ærede Medlem Hr. Brorsens Bemærkning om, at Strejken i det hele burde være bandlyst fra saadanne vigtige Produktioner, kan man naturligvis fremsætte, men man kan jo ikke hævde dette, saa længe man ikke vil indrømme en anden Deling af Arbejdsudbyttet end den, der nu foregaar. Hvis man vil have Strejke bandlyst, hvis man vil have permanent Fredstilstand for Virksomhederne, saa maa man indrømme Arbejderne en væsentlig anden Stilling end den, de indtager i det nuværende Samfund. Men Spørgsmaalet derom foreligger vist ikke ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem gjorde videre en Bemærkning om, at det var Arbejderne, der havde forlangt Lønforhøjelse og derved foranlediget Konflikten. Jeg bestrider ikke, at Arbejderne har forlangt Lønforhøjelse, men det bør dog maaske nævnes ved Siden af, at Arbejdsgivérerne forlangte en klækkelig Lønnedsættelse, og at disse to store Krav stod over for hinanden og vanskeliggjorde Forligsmændens Arbejde paa det Tidspunkt, da han søgte at tilvejebringe Overensstemmelse.

Naar det ærede Medlem nævner, at det er vellønnede Arbejdere, her er Tale om, turde det dog maaske være rimeligt at oplyse, at Lønnen er 54—56 Kr. om Ugen, saa nogen overvældende Luksustilværelse kan de Folk nu alligevel ikke føre. Det bør maaske ogsaa nævnes, at det er et slidsomt Arbejde, et Arbejde, som efter alle kyndiges Sigende foregaar, som om det var Akkordarbejde, fordi det er nødvendigt af Hensyn til Arbejdets hele Beskaffenhed. Det er sagt mig fra Slagterilederes Side, at der udføres et dygtigt og godt Arbejde, og at det er et ubehageligt og tralsomt Arbejde, der udføres for de 54 Kr.

Jeg har selvfølgelig intet at indvende imod, at man søger Sagen yderligere belyst ved en Udvalgsbehandling, og jeg skal gerne medvirke dertil. Jeg behøver derfor ikke at gøre flere Bemærkninger til de ærede Ordførere, som har talt i første Omgang.

Det ærede Medlem Hr. Holstein viste ved sin Tale, i hvilken Grad han følte sig oprørt over at se den Mulighed i Øjnene; at Kampen paa dette Omraade nu skal opføre. Vi ved jo, at det er en Kamp, som har Formaal, der ligger uden for selve Lønsørgsmaalet. Lønsørgsmaalet er i Virkeligheden det mindste for adskillige; det, der i øvrigt kunde vindes ved denne Kamps Fortsættelse, er meget mere end den Tokrone op eller ned i Lønnen, der har været Tale om. Det var, som sagt, tydeligt nok, at det ærede Medlem Hr. Holstein følte sig meget oprørt; men derfor behøver han saamænd ikke at give sig til at optræde her som Værner af Folkestyre og socialdemokratiske Principer, for der er jo ikke et Menneske, der tror paa, at han interesserer sig det ringeste for disse Problemer.

Det ærede Medlem beskæftigede sig noget med Begreberne ulovlig Strejke og lovlig Strejke og opholdt sig længe ved Søfolkens Strejke, idet han gjorde gældende, at Regeringen vægrede sig ved at gribe ind over for denne ulovlige Strejke, medens den mødte her og greb ind over for en lovlig Strejke. Det er forbavsende, at det ærede Medlem som Ordfører for sit Parti vil sige noget saadant, al den Stund alle dog sikkert har læst, at der er skredet ind og, forekommer det mig, skredet haardt ind mod dem, der gik ud i Ulovligheden,